

Tredje söndagen efter Trefaldighet 20 juni 2021

Dag Salomonsson

Rubrik: "Förlorad och återfunnen"

Evangelium: Lukas 15:1–7

-VAR ÄR MIN MOBIL??

Det är förtvivlan och desperation i rösten. En av tonåringens viktigaste ägodelar är borta. Panik!

Eller det som många föräldrar varit med om. Kanske på resa någonstans, eller på flykt: Plötsligt vet ingen var barnet är. PANIK! Ett försvunnet barn är ju något av det värsta en förälder kan drabbas av. En mardröm!

Den här söndagens tema och texter ger oss en inblick i hur Gud ser på oss människor. Att varje människa, var och en av oss, är så viktig för Gud. Gud vill inte tappa bort någon enda.

Varför det? Kan vi fråga oss. Vem är lilla jag? Bryr sig Gud verkligen om mig av alla miljarder människor. Och alla har väl sina bekymmer och problem?

Det som Jesus så tydligt visar i dagens text och överallt i bibeln, är hur stark och villkorslös Guds kärlek är till varje människa. Särskilt till den som kanske andra ser ner på, som anses misslyckad, jobbig, svag.... Just därför sökte sig tullindrivare och syndare till honom. Dom ville lyssna på Jesus. Fariséerna och de skriftlärdade, som var ansedda religiösa förebilder, reagerar starkt negativt och talar nedlåtande om Jesus och hans gemenskap med syndarna. *"Den mannen umgås med syndare och äter med dem"*. Det är som svar till fariséerna och deras inställning som Jesus berättar liknelsen om det förlorade fåret. Jesus tydliggör varför han söker nå dem. Man skulle kunna översätta hans ord ungefär så här: Det blir större glädje i himlen över en enda tullindrivare och syndare som omvänder sig, än över 99 skriftlärdade och fariséer som inte tycker att dom behöver omvända sig. De förlitar sig på att de själva är duktiga och lyckas följa alla regler och bud. De, och ibland kanske vi, söker vår rättfärdighet i det vi själva gör, och så blir det ett hinder att se och ta emot Guds förlåtelse och nåd, som vi, alla människor utan undantag, behöver!

Dagens tema och texter ger oss en inblick i hur Gud ser på oss människor, men också vilka vi är som människor och vad vi är skapade till. Att vi lätt går vilse, tappat bort vilka vi är och var vi hör hemma. Det är så mycket, så många makter och krafter som leder fel.

Martin Luther talar om "Den dagliga omvändelsen". Att vi ständigt behöver vända riktningen bort från det som inte hör Gud till: egoism, habegär, likgiltighet, oförsonlighet eller vad det kan vara, och vända oss till Gud, den ende levande Guden, som kommer till oss i Jesus Kristus. Den ende som kan rädda oss, leda oss och föra oss dit där vi hör hemma. Det som Anna-Carin predikade om förra söndagen, "Kallelsen till Guds rike", som hänger ihop med dagens tema. Guds rike är där Guds vilja sker helt och fullt. Där allt är som det ska och vi lever i öppen och kärleksfull gemenskap med Gud och varandra. Det är det som är hemma, som vi är skapade för, var vi än bor, var vi än kommer ifrån. Denna himmelska hemkomst gestaltas varje gång vi firar nattvard. Här får vi just vända oss till Gud och med öppna händer och hjärtan ta emot kärleken, frälsningen i Jesus; "Kristi kropp för dig", för dig, för dig...

"Förlorad och återfunnen", berör alltså Guds inställning till oss och vilka vi är som människor, att vi alla behöver och är skapade till gudsgemenskap!

Så, vad är förlorat i Skäggetorp?

Vad kan vi göra enskilt och tillsammans i församlingen för att gå med Jesus, dit han går i dag, med bud om Guds rike, Guds villkorlösa kärlek?

/Dag Salomonson